

Членъ 33.

На 188... г. столичний ежедневенъ вѣстникъ *Български Стражъ* печаташе едно дълго антрефиле, което се зафаща съ тие думи:

„Духътъ на кражбата, грабежа и разбойничеството е проникналъ даже и въ оние свещенни учреждения, които иматъ назначение да прислѣдватъ тия прѣстѣпления и да защищаватъ обществото отъ злодѣйцитѣ. Завчера въ тукашния окръженъ сѣдъ единъ отъ служащитѣ е направилъ кражба съ стучване (взломъ) и си е присвоилъ правителствени пари. За наказание, тоя чиновникъ е само уволненъ. Това възмутително дѣяние не показва друго нищо, освѣнъ че днесъ нѣма гаранция за имота и интереситѣ на никого противъ хищенията и грабежитѣ, които се явно покровителствуватъ отъ човѣцитѣ на закона... Това е едно знамение на врѣмето...“

И сѣ въ такъвъ духъ вѣстникътъ слѣдваше да развива своята благодарна тема, да прави широки обобщения отъ случая, язвителни и еластични загатвания за правителството и, съ злѣчнй языкъ на партийната страстность, да фърля тежката си присѣда върху цѣлий системъ на управлението...